

Perashat Ekev 5783

Velas: 6:53 pm

Fin Shabat 1: 7:46 pm - R"Y: 8:21 pm

Fin Shabat 2: 7:55 pm - R"Y: 8:23 pm

מעשה המשפט

Marcos y Lety Amiga

Maasé Bet Din

Rab Rafael Harari
חבר בה"ד אמת ומשפט

¿Me puedo llevar las amenidades y la comida del hotel?

Caso: en estas vacaciones Shlomo tiene pensado hospedarse en un hotel muy fino cerca del Yam Hamelaj, es un viaje todo pagado en el cual le incluye comidas actividades etc. dentro de la habitación del hotel sabe que hay varias amenidades como el shampoo, jabón, crema de manos y hasta un kit dental, todo esto en presentación mini, para que los huéspedes hagan uso de ellos y se sientan mas cómodos casi como en casa.

A Shlomo le surgieron varias cuestiones a raíz de esto y quiere aclararlas antes de hacer algo que pudiera estar prohibido por la Torá.

Pregunta 1: ¿Me puedo llevar las amenidades que están en mi habitación antes de irme como la crema de manos y el kit dental?

Pregunta 2: En el comedor del hotel se sirve un buffet en el desayuno y la cena, y los niños no siempre tienen hambre en esos momentos, ¿puedo servirles un plato de comida y llevármela a mi habitación para cuando tengan hambre que se la coman?

Respuesta: Con respecto a estas cuestiones Rab Jonathan Shushan escribió, que las amenidades según lo que se averiguó en algunos hoteles, ellos ponen las amenidades para que los huéspedes se las puedan llevar con ellos al terminar su estadía, ya que de esa manera, el hotel da una mejor impresión ante los huéspedes, ya que de lo contrario dejarían una imagen tacaña.

Esto aplica para todas esas cosas pequeñas que son de un uso, ya que se reemplaza antes de que entre cada huésped con un nuevo producto, pero las colchas, sábanas, almohadas etc. que son parte de la habitación obviamente está prohibido llevárselas.

Por lo tanto, está permitido llevarse consigo las amenidades que están en su habitación.

Sin embargo con respecto a la comida del hotel, depende mucho de las cláusulas del hotel, en el caso que claramente el reglamento menciona que no está permitido sacar comida del comedor del hotel, es obvio que está prohibido hacerlo y de hacerlo estaría traspasando por Guezel.

Pero en el caso que no está aclarado y no hay un reglamento donde esté estipulado nada acerca de la comida, hay diferencia entre los productos, ya que alimentos como pan fresco, queso y cosas que de no consumirse se tiran a la basura ya que se renuevan diariamente está permitido llevarlo, pero alimentos como yogurt, mermeladas, cereales, agua embotellada etc. que normalmente lo que no se consume ese día se vuelve a poner en la siguiente merienda, está prohibido tomarlos para consumirse fuera del comedor por varios motivos, 1. normalmente el hotel cuenta con esos productos para el siguiente día, 2. El hotel tiene interés que el huésped compre fuera de los horarios del buffet en la tienda del hotel.

Aún así en el caso que la persona lo consulte con el personal del hotel y le digan claramente que no hay ningún problema en llevarse productos como esos estaría permitido.

Halaja Lemaasé

Pregunta: Voy a viajar y no quiero descuidar mis cosas en la estación de camiones o en el aeropuerto ¿Se puede decir la Amidá cargando algo, por ejemplo: mi mochila etc.?

Respuesta: La Guemará (בי"מ קה:) dice "El que tiene una carga de 4 Kabim sobre sus hombros y llegó el tiempo de la Tefilá, tiene que bajar la carga para rezar, menos de 4 Kabim reza con la carga sobre él", Rash"i explica, que la carga pequeña no impide que la persona pueda concentrarse, y así también escribió el Rambam (תפלה פ"ה ה"ה), el Ri"y y el Rosh (פרק מי שמת ס"י ל') y así lo estipuló el

Shuljan Aruj (או"ח ס"י צ"ז סעי' ה'). Según esto podría decir Tefilá y la Amidá con una carga menor a 4 Kabim.

El Shiur de un Kab en kilos varia desde 1.38 kg según Rab Jaim Nae hasta 2.38 kg según el Jazon Ish. Siendo así, el peso de una carga de 4 Kabim está entre 5.52 kg hasta los 9.52 kg.

Sin embargo, escribió el Haruj Hashuljan (סעי' ז') que Lejatejilá no hay que cargar nada al momento de la Amidá y únicamente si tiene miedo que se lo roben por dejarlo en el piso puede cargar hasta 4 Kabim.

Maasé Sheaya

Error en el calendario

El Nodá Biyehudá cuando caminaba por la calle una noche fría de invierno, encontró a un niño gentil perdido, tembloroso y llorando. "¿Qué haces aquí, solo?", le preguntó el Rab. "Mi padre es panadero, y se pasa horneando pan con mi madrastra cerca del horno caliente, mientras que a mí me mandan a la calle fría, para vender los panes. Y si no vendo toda la mercancía, me esperan de regreso golpes y torturas de mi madrastra". "¿Y ahora qué pasó? ¿No vendiste los panes?", preguntó el Rab. "¡Sí, he vendido todo, pero me di cuenta que perdí todo el dinero, tengo miedo de llegar a la casa con las manos vacías...! El Rab conmovido, le preguntó: "¿Cuánto es el dinero que te falta?". "Veinte monedas" dijo. "Toma: Aquí tienes veinte monedas, ve tranquilo a casa".

Pasaron unos años, era una noche de Shebíí Shel Pesaj, tocó la puerta el "niño perdido" ahora ya hecho un jovencito y dijo. "Recuerdo el favor que me hizo hace años y vengo a pagarle, quiero revelar un secreto: Los sacerdotes de la ciudad traman una terrible tragedia. Ayer en la noche vinieron con mi padre todos los panaderos de la ciudad, y planearon para que pasado mañana, terminando Pesaj, se envenene todo el pan que les vendan, ellos saben, que ustedes van a comprar pan al terminar la fiesta y piensan aniquilar a todos los judíos en una sola noche".

El Rab le agradeció al joven por la información, mandó a reunir a toda la comunidad, cuando estuvieron todos reunidos dijo "Como Rab de Praga debo comunicarles que se produjo una confusión en el calendario hebreo, y comenzamos a celebrar un día antes de lo que corresponde. ¡Hoy es Shebíí Shel Pesaj, por consiguiente, está totalmente prohibido comer Jametz esta noche!". Todos los presentes se quedaron estupefactos. Ese día, todos se retiraron a sus casas, y cuando se hizo de noche... celebraron otro día de Yom Tob de Pesaj: el "novenno día".

Los panaderos ofrecieron sus panes a los Yehudim, pero nadie compró justificando que era por orden del Rab. Los panaderos se quejaron con el alcalde ya que el Rab provocó que trabajen inútilmente. El alcalde llamó al Rab y él pidió que trajeran el pan, y dijo "Antes de pagar esta mercancía, quiero que se compruebe si está en condiciones de ser consumida ¿verdad?". "¿Usted sospecha algo?", preguntó el alcalde. "Quisiera que uno de los panaderos, pruebe una pieza del pan...". Cuando escucharon los panaderos esto, se quedaron sin poder hablar. "¡exijo una explicación!", dijo el alcalde. Uno de ellos declaró que envenenaron toda la producción de pan para acabar con los Yehudim.

Cuando el "Nodá Biyehudá" salvó al joven gentil años atrás, no se imaginó que eso le iba a traer beneficios no solo a él sino a toda su comunidad.

מה לעשות כשאחד אמר שלא לומר תחנון, אבל לא גילה הטעם

שאלה דלהלן נשאלה ע"י נכדו ותלמידו הרב חיים מלין שליט"א, מה"ס מנוחת חיים ושיח חיים.

לכבוד מוח"ז עטרת ראשי ותפארתו

מרן הגאון הגדול רבי יצחק זילברשטיין שליט"א.

השלום והברכה וישע רב.

ברצוני להציע נא קמיה מוח"ז שליט"א שאלה מעניינת שהתעוררה למעשה במנין בו התפלל אאמו"ר שליט"א, ואאמו"ר שליט"א ביקשני לשלוח השאלה קמיה מוח"ז שליט"א:

אאמו"ר התפלל במנין תפילת שחרית, וקודם שהש"ץ החל בחזרת הש"ץ ניגש אדם בלתי מוכר (שהיה לבוש בכיפה סרוגה וכו') ואמר לש"ץ שלא יגיד תחנון אחרי חזרת הש"ץ. הש"ץ שאלו בלחש מדוע, אם הוא 'בעל ברית' או 'חתן', אך הלה לא ענה.

הש"ץ החל חזרת הש"ץ, וכשסיים החזרה – הסתובב לעבר הקהל כמסתפק אם לומר תחנון או לא, חלק מהציבור פנו לאותו אחד ושאלוהו מדוע אמר לש"ץ שלא לומר תחנון – אך הלה סירב לענות, ורק חזר על דבריו 'לא להגיד תחנון'.

הציבור לא ידע כיצד לנהוג, מצד אחד יתכן והוא התחנן בזיווג שני וכדומה ועל כן הוא מתבייש מלגלות את הסיבה, ומצד שני כיון ואינם מכירים אותו כיצד יכולים

לסמוך עליו שלא לומר תחנון (ואולי יש להם איזה 'חג' וכדו' שע"פ הלכה אי"ז סיבה מלהפטר מתחנון), ובפרט שכיון ואינם יודעים איזה שמחה יש לו – אז הם אינם שמחים בשמחתו, אז אולי גם אם נאמין לו – מ"מ כיון שאינם יודעים מה הסיבה, אי"ז יפטר מתחנון.

***

למעשה כיון שההוא היה תקיף בדעתו, אז הש"ץ אמר קדיש, ולאחר התפילה האברכים התווכחו זה עם זה מה היה צריך לעשות, ונסתפקו עוד אם באמת היה צריך לומר תחנון – ולא אמרו, האם יש ענין להשלים את נפילת אפיים אחרי התפילה, או דלמא כיון שכבר היה הפסק בלאו הכי וסיימו התפילה, אין ענין.

ע"כ דבר המעשה כפי ששמעתי מאאמו"ר שליט"א. שביקשני להעביר השאלה קמיה מוח"ז שליט"א וישמחו כולם לקבל דעת תורה ממרן שליט"א במעשה זה.

תשובת מוח"ז שליט"א.

כתב בשו"ע (או"ח סימן קלא ס"ד) נהגו שלא ליפול על פניהם..., ולא בבית החתן, ולא בבית הכנסת ביום מילה, ולא כשיש שם חתן.

והטעם כתב במשנ"ב (ס"ק כג) משום דמצוה לשמוח עמו, השמחה נמשכת לכל הנלוים אליו. וכן במילה כתב במגן גיבורים (סק"ג) שהוא לכבוד המצוה שקבלוהו

בשמחה. וכן יש אומרים שזה משום שמחת אבי הבן שמקיים המצוה, וכן משום שמחת הסנדק.

ולכאורה יש לומר שאם אין יודעים הסיבה ואין שמחים עמו, צריך לומר תחנון, שכיון שבטל הטעם, בטלה השמחה, וממילא יש לומר תחנון.

אך למעשה אין נוהגים כן, ולא מצאנו שיש לברר את הטעם למה אין אומרים תחנון, וכל מי שמתפלל בבית הכנסת, גם אם לא יודע אם יש חתן או שיש ברית מילה או טעם אחר, ואינו יודע לשמוח אינו אומר תחנון.

וגם בעניינינו, לכאורה אין אדם חשוד שיבטל מנין שלם מלומר תחנון בגלל איזה סיבה עלומה שאינה הלכתית אלא שבדה מלבו.

ובפרט שכל אמירת תחנון הוא בשביל להתחנן ולבקש מהש"ת, ולהכניע עצמו למדת הדין, ואין אומרים תחנון בבית האבל כיון שמדת הדין מתוחה בבית האבל, ויש ליהרר מלהגביר מדת הדין [משנ"ב (סק"ב) בשם הלבוש], ואם יעשו מחלוקת ממילא זה הרבה יותר חמור, כי אז מגבירים ביותר את מדת הדין, וממילא כבר אסור לומר שם תחנון.

ולכן הש"ץ יאמר קדיש, כיון שאדם נאמן, ולכל אדם יש לו חזקת כשרות שאין רוצה להכשיל בחינם יהודים, בוודאי שלא לעשות מחלוקת, אבל מי שאינו מאמין, יאמר תחנון בסתר במקום שלא יראהו.

הרב שמואל פרץ

מה"ס "ארחץ בניקיון כפי"

בענין סוכר שנפל לתוכו חלב

סוכר או קפה שיש חשש שהכניסו לתוכם כפית עם חלב האם מותר לשתות קפה משם עם סוכר אחר אכילת בשר שש שעות או לא וכ"ש כשיש ספק אם בכלל מישוהו הכניס לשם כפית מלולכת בחלב.

ונראה להקל מחמת שבעה טעמים:

- (א) ריעותא דלא חזינן לא מחזקינן ואין לנו לחשוש שמא מאן דהו הכניס שם חלב וכעין שמצינו שמותר גוי ויהודי שופתים שתי קדירות סמוכות זו לזו ואין לחוש שמא קפץ מכאן לכאן או שהגוי עירב כשהסתובב וכה"ג וכן מצינו בדיני גילוי משקין שהחזו"א היה שותה מהחלב אע"פ שמסתמא ברפת משאירים את החלב מגולה ואמר ריעותא דלא חזינן לא מחזקינן.
- (ב) י"ל דהו ספק אם כעת יצא לו חלב בתוך הסוכר או הקפה והו"ל ספק דרבנן לקולא, ואע"פ שלכתחילה לא נכנסים לספקות י"ל דכאן קיל טפי מאחר שאינו ברור האיסור לאכול חלב אחר בשר שש שעות דיש מקילים בשעות ועוד דכעת הוא צריך לקפה לצורך

בלטלו אלא לעשות קפה רגיל ממילא אין בזה איסור ביטול לכתחילה שכל איסור זה נאמר כשכוונתו לביטול או שהוא ודאי איסור אבל בכה"ג קיל טפי ושרי.

(ז) מאחר שהחלב כבר התחיל להתבטל בסוכר אע"פ שאין שם ששים מותר להוסיף עליו לכתחילה ולבטלו בששים מאחר שהוא איסור דרבנן ובדרבנן קי"ל דמותר להוסיף עליו ולבטלו כשהתחיל להתבטל בהיתר. ועוד י"ל דבדרך כלל מי שעושה קפה עם חלב יש שם רוב מים וא"כ חלב זה התחיל להתבטל שם עם מימיו וממילא כשנוטל מכאן כפית ומכניסה לתוך הסוכר הרי זה חלב שהתחיל להתבטל. ואולי אפשר להוסיף טפי דבזמנינו יש שמוסיפים מים לחלב וא"כ כבר בבית חרושת חשיב שהתחיל להתבטל אבל צ"ע אי אמרינן הכי גם במיעוט דחשיב שהתחיל להתבטל וצ"ע בזה טפי.

גם הרב ילקוט יוסף פסק בזה להקל אבל לא הספקתי לראות את טעמיו בזה.

לימודו ולא חשיב כנכנס לכתחילה.

(ג) יש כאן ס"ס כדי להקל ספק שמא אין כאן חלב ואם יש כאן חלב שמא לא עלתה לו בכפית זו ושמא אי"צ לשהות ו' שעות אחר אכילת בשר אלא שעה או ג' שעות.

(ד) י"ל דיש כאן ביטול ברוב דהו יבש ביבש שיש סוכר שם שהוא חלבי ושאר הסוכר אינו חלבי והם מעורבים באופן שאינו ניכר א"כ הוא תערובת יבש ביבש מין במינו דבטל ברוב.

(ה) יש כאן ביטול בששים שהרי החלב מתבטל בתוך הקפה שיעשה כעת בששים בודאי ואע"פ שאסור לבטל איסור לכתחילה י"ל דכאן אין זה איסור שלערב חלב זהו דבר היתר אלא שלדידיה אסור משום שהוא אכל בשר ויש מקום לומר דכה"ג אינו נכלל באיסור ביטול לכתחילה.

(ו) י"ל דמאחר שהוא ספק איסור ואין כוונתו

DINÉ TORÁ
Comuníquese al cel.
(+52) 55 3214 4312

SERVICIOS
Contrato de renta, venta, preventiva,
inversión, sociedad, testamentos, Heter Iská
otros.

ASESORÍA
Consultas telefónicas,
citas, preguntas.

CONTACTANOS
Cel. (+52) 55 3214 4312
Email: Betdinemetumishpat@gmail.com
Dirección: Moliere 128, Polanco, CDMX